

Ewa Fröling har hittat språket

2022-08-09

©Bonnier

Alla artiklar är skyddade enligt upphovsrättslagen. Om inte annat följer av gällande avtalslicens får artiklar inte vidare distribueras, kopieras, överföras till något annat medium eller översättas utan särskilt medgivande från rättighetsägaren.

Klicka här för att läsa artikeln.

DAGENS NYHETER • TISDAG 9 AUGUSTI 2022

11

FAMILJ

Tf:chef för familjeredaktionen: Ulrika Ringö, 08-738 1562. E-post: familj@dn.se. Webb: dn.se/familj. Frågor om minnesteexter: vardagar 10.00-11.30. Annonser: familjannonser@dn.se, 08-403 345 27 Vardagar 8.15-17.00.

DN gratulerar.

Ewa Fröling känner sig vital och stark. Att hon fyller 70 år har hon svårt att förstå.
Foto: Malin Nerby

Ewa Fröling har hittat språket

Rörlig, skarp och lekfull. Ewa Fröling har en inre motor av extraordinär modell. Men hon vet också hur det känns när den havererar.

- Jag uppskattar min energi. Den håller mig igång, säger hon.

Nu står skrivandet i centrum för skådespelaren.

● Ewa Fröling har precis packat upp sina saker efter ännu en flytt. De senaste 50 åren har hon bott ömsom i Stockholm, ömsom i Skåne. Ibland får hon ett sug efter sydostens öppna vyer, hav och vilsamma lugn, för att i nästa stund längta efter Stockholms skönhet, skärgård och atmosfär.

- Jag gillar att röra på mig och packa upp och med mina saker. Jag är som en nomad. Jag vill ha mina prylar och mitt tält med mig - men hela tiden en ny utsikt. Det finns alltid något nytt att se, säger hon. Kärleken till Skåne fick hon under åren på Scenskolan i Malmö. - Jag kom in när jag bara var 17-18 år, en tid i livet när man är väldigt formbar. Och har man väl hittat en trygg plats återvänder man gärna dit.

Dessutom tycker Ewa Fröling att Stockholm har förändrats till det sämre.

- Det är fortfarande en otroligt vacker stad, men det bor för mycket folk utan riktigt rotsystem där, konstaterar hon.

Ewa Fröling har en lång karriär som skådespelare bakom sig. Hon har arbetat på stadsteatrar i Stockholm, Uppsala och Malmö. Men fram för allt har hon tillhört Dramatens fasta ensemble i nästan 20 år.

- Fast jag är färdig med teatern. Att köra 60 föreställningar med usla arbetsstider och dåligt betalt.

Nej, fy fan. Det gör jag inte längre, säger hon.

Ewa Fröling har också gjort över femtio filmroller - Ingmar Bergmans "Fanny och Alexander", Colin Nutleys "Sista dansen" och Gunnell Lindbloms "Sally och friheten", för att bara nämna några.

- Fast det är också ett avslutat kapitel. Det finns inget för mig att hämta i filmbranschen heller. Inga bra roller eller regissörer att arbeta med.

Det som däremot finns, och som Ewa Fröling tycker är stimulerande och givande, är att göra saker som utgår från henne själv.

Qavsett om det handlar om att medverka på Kvinnofestivalen i Kristinehov, moderera gäster på kulturrevenemang i Höganäs eller gästa i TV4-programmet "Renées brygga". Sammanhang där hon slipper styras av en regissör eller vara lojal mot någon institution, blir mer lustfyllda.

Men framför allt har hon hittat skrivandet.

Förra året debuterade hon med den uppmärksammade självbiografiska boken "Moder Liv" (Romanus & Selling). Det är en omfattande berättelse om livet, kärleken och hur ett chockartat cancerbesked förvandlar tillvaron till en kamp. Allsammans egensinnigt skildrat i en blandning av skönlitteratur och poesi.

- Jag hittade den poetiska formen

av nödvändighet. Det gör att det jobbiga landar mjukt. Cancer är så ångestfylld, luftspalterna i texten är viktiga för att man ska kunna andas och hålla det lite ifrån sig, säger Ewa Fröling.

Gensvaret från läsarna har varit överväldigande. Det är många människor som är berörda av sjukdomen och som hör av sig.

- Jag blir alldeles rörd av alla positiva reaktioner. Det känns som om jag har fått ge röst åt något väldigt viktigt. Även om det inte bara är en bok om cancer - den handlar ju mest om livet.

Nästa bok släpps i september och är även den självbiografisk. Den heter "Att störa ett väsen" och handlar om när motståndet i livet blir för övermäktigt. När den kraftfulla motorn skär ihop, allt tar stopp och man faller.

Det hände Ewa Fröling på 1980-talet. Hon kraschade fullständigt och blev inlagd på psykiatrisk klinik.

- Vi människor är kapabla, men ibland blir det för mycket. Och går man sönder i själen tar det fan tid att ta sig tillbaka. Och det måste ta tid. Även fast jag mår bra i dag, larmar min kropp fortfarande om det blir för stressigt, säger Ewa.

Att hon nu fyller 70 år har hon svårt att ta in.

- Jag hoppar, skuttar och tänker klart - det går inte att få ihop med den åldern. Men jag är glad över mina gener.

Dessutom har många av pusselbitarna i livet fallit på plats.

- Att jag är den jag är, har den hälsa, det utseende och den hjärna som jag har - det är jag jävligt tacksam för. Att vara här och nu - det räcker bra tycker jag.

Lisa Wallström/TT

Till minne.

Björn Markland

FAR:s tidigare generalsekreterare, Björn Markland, Bromma, har avlidit i en ålder av 79 år. Han efterlämnar närmast sin hustru, Marika.

● Björn började sin karriär som revisor vid Bohlins revisionsbyrå (numera KPMG). Han var ordförande i FAR (Föreningen auktoriserade revisorer) under åren 1982 - 1984.

Därefter utsågs han till generalsekreterare för FAR och verkade i den ställningen fram till sin pension 2004. Björn var också ledamot i de statliga utredningarna om Revisionsbolag och om Revisorer och EG.

Efter sin pensionering tjänstgjorde han ett antal år som generalsekreterare för Nordiska revisorsförbundet. Under hela sin tid vid FAR arbetade Björn inom de europeiska och internationella revisorsorganisationerna (FEE respektive IFAC) och deltog aktivt i utvecklingen inom dessa.

Björn blev genom sin kunskap och skicklighet revisorsbranschens självklara företrädare. För oss, som i tvåårsperioder var ordförande i FAR under den tid när Björn var generalsekreterare, utgjorde han en klippa av kunskap. Han kombinerade detta med en stark känsla för vad som i varje situation var bäst för FAR och för branschen. Med sin stora diplomatiska förmåga blev han också mycket inflytelserik i framtagningsarbetet på den europeiska nivån, både före och efter Sveriges inträde i EU. Björn var ovärderlig för revisionsbranschen, och vi i branschen har stor anledning att vara tacksamma mot honom.

Man hade roligt när man arbetade med Björn. Hans humor tillsammans med en lysande stilistisk förmåga kryddade de annars så torra rapporterna som ingick i hans arbete. Ett tackbrev till den finländska föreningen efter ett nordiskt möte kunde bli en pastisch på Fäntrik Ståls sägner. Ett möte i Bryssel kunde resultera i dels den formella rapporten, dels ett käseri om vad som verkligen hände (med stora restriktioner på spridningen).

Björns intressen sträckte sig långt bortom revisionen. Han var intresserad av konst och efter pensionen gick han kurser för att förkovra sig i detta. Han tog kurser för att förbättra sin franska. För honom var livet en bildningsresa och Björn var verkligen bildad.

Men vi var också medvetna om hans största intresse, som var spårunden trafik och då särskilt ånglok, ett intresse som han hade från ungdomen till slutet.

Vi som var ordförande i FAR när Björn var generalsekreterare är tacksamma att vi har fått arbeta med Björn och minns honom med stor saknad och värme.

Ragne Billing, Göran Tidström, Olle Herolf, Staffan Gavel, Leif Lundfors, Thomas Thiel, Ingvar Pramhill, Mats Fredricson, Anders Malmby